

Les obres del Centre

(noves funcions per a vells espais)

Contràriament al que hom podria creure d'antuvi, el període presidencial en curs està sent pròdig en obres.

Si l'etapa anterior, presidida per Josep M. Balaña, es recordarà, en aquest aspecte que ens ocupa, per la inauguració de la nova sala de lectura Vidal Lecha, per la creació de la sala de compactes de la biblioteca i per la forta intervenció en la infraestructura d'instal·lacions del teatre Bartrina, l'etapa presidida per Joan Ballester ho haurà de ser per unes intervencions sectorials tan o més significatives: el vestíbul i els lavabos del Bartrina, la sala Fortuny, la sala del Patrimoni, la nova instal·lació elèctrica i el pintat de la biblioteca així com per les propostes d'actuació per a la nova hemeroteca i l'avantprojecte de remodelació del teatre.

És a totes aquestes darreres intervencions i projectes i al sentit que pretén relacionar-les que em vull referir a continuació, per tal que tots els socis puguin entendre perquè el Centre sempre ha d'estar en obres i perquè ho jutgin amb més coneixements.

La nostra seu social es bastí l'any 1920 aprofitant bona part de la casa dels marquesos de Tamarit, els plànols originals de la qual hem pogut recuperar gràcies a la gentilesa del Dr. Quintana, descendent directe del seu administrador. El projecte de la nova seu és de l'arquitecte Simó i Bofarull i, com tots sabeu, la iniciativa i el finançament del president del Centre de Lectura Evarist Fàbregas i Pàmies.

Si bé l'edifici consta de grans sales diàfanes i d'unes bones comunicacions verticals és molt difícil que puguin resistir el pas del temps sense modificacions a causa del seguit de funcions que li han assignat les diferents juntes directives al llarg de la seva història.

Per una banda s'ha anat cobrint la costosa tasca del manteniment ordinari d'un edifici (reforços estructurals sectorials o puntuals, humitats, repintat...) i per l'altra s'han anat adequant les instal·lacions elèctriques d'aigua i de sanejament a les distintes necessi-

tats i reglamentacions per tal que no resultés obsolet per a funcions tan importants com la teatral o la d'ensenyament.

En aquest aspecte cal inserir les actuacions de fa uns anys en el teatre o en la casa nova destinada a aules d'idiomes i les que es duran a terme d'aquí a pocs dies a tota la biblioteca i les sales del voltant.

Naturalment, aquestes operacions d'infraestructura s'aprofiten per oferir una nova imatge del sector que es veu

la restauració de les pintures del sostre i l'adequació de la instal·lació elèctrica, que en conjunt permetran donar suport a la majoria d'exposicions d'art contemporani.

Però on els criteris funcionals s'han imposat per damunt del conservadurisme irreflexiu, ha estat en el vestíbul del teatre i els lavabos nous del seu costat.

Aquí es van valorar molt les possibilitats tècniques de preservar la imatge clàssica que tots conservàvem de la sala, però també es va valorar el seguit de requeriments que per a aquell espai tan regular i a l'abast de tots calia exigir una vegada presa la decisió d'actuar-hi.

A la fi crec que s'ha aconseguit discretament el que es pretenia com a objectiu: recuperar el mateix espai d'abans despullant-lo d'elements decoratius poc adients i dotant-lo de confort i flexibilitat funcional a base d'una xarxa d'instal·lacions moderna amagada pel fals sostre (aire condicionat, il·luminació general i amb focus per a exposicions temporals, altaveus, aïllament acústic,...).

Una cosa semblant s'ha fet en els nous lavabos, on coincidireu a dir que qualsevol comparació amb la situació anterior resulta odiosa.

Aquestes darreres actuacions, cal considerar-les com una avançada de la gran assignatura pendent que és el teatre. Com sabreu, a hores d'ara estem treballant en l'avantprojecte de remodelació que ve guiats pels mateixos criteris que s'han seguit fins ara: potenciar la flexibilitat d'usos per a millor explotació, evitar l'ostentació *per se* i procurar una execució per etapes.

Igualment està en estudi la creació de la mediateca, la biblioteca infantil i la sala polifuncional, a les sales del segon pis, per satisfer bona part de les aspiracions de l'actual Junta Directiva.

Això, a grans trets, és el que amb la col·laboració de tots estem endegant a la nostra entitat per tal de dur noves funcions a vells espais.

A. PAMIES MARTORELL
Arquitecte

FOTO: CARLES FARGAS

afectat, procurant accentuar les seves condicions espacials alhora que utilitzant tecnologies i aparells actuals. Però per altra banda es projecten i duen a terme obres purament arquitectòniques que, si bé les disponibilitats econòmiques i les derivades de tractar-se d'un edifici en funcionament fan que tot això es desenvolupi per etapes més o menys llargues, tenen un sentit més profund en la difícil tasca d'adequar l'edifici a les noves funcions que tots hem anat assumint per al Centre.

En aquest sentit cal interpretar les obres recentment inaugurades de creació de la sala pel Patrimoni al segon pis on es concentra després de la seva catalogació tot el fons d'art. O les obres de remodelació de la sala Fortuny, amb la substitució total del forjat deformat,